

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19707

гр. София, 02.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 24 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИРИНА СТ. СТОЕВА

като разглежда докладваното от ИРИНА СТ. СТОЕВА Частно гражданско дело № 20231110103900 по описа за 2023 година

Районен съд - Добрич е бил сезиран със заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК, подадено от "б.е.д.к." ООД срещу Д. С. Е., въз основа на запис на заповед. С Определение № 2989/16.12.2022 г., постановено по ч.гр.д. № 3654/2022 г. по описа на Районен съд - Добрич, 21 състав, делото е било прекратено и изпратено по подсъдност на настоящия съд. В мотивите си районният съдия е посочил, че от справките в НБДН за длъжника се установявало, че длъжникът е с настоящ адрес в гр. София и била приложима подсъдността по чл. 411, ал. 1 от ГПК, обусловена от качеството "потребител" на длъжника.

Настоящият съдебен състав счита, че в настоящия случай е приложима подсъдността, определена от постоянния адрес на длъжника, който от справките е в гр. Добрич. Заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение е входирано на основа на посочен в чл. 417, т. 10 от ГПК документ – запис на заповед. Нито от съдържанието на заявлението, нито от съдържанието на записа на заповед, приложен към него, може да се установи качеството на "потребител" на длъжника. В заявлението не са посочени конкретни фактически твърдения, от които да може да бъде направен извод, че длъжникът има качеството на "потребител" по смисъла на пар. 13, т. 1 от ДР на ЗЗП. Записът на заповед е ценна книга, която материализира парично вземане и е едностранна абстрактна и формална правна сделка, от която се поражда задължение за неговия издател, като основанието за плащане, наречено още и кауза, не е съставна част от съдържанието му и не е условие за действителността му. Той може да съществува като самостоятелна, главна сделка, няма основание и не е нужно да се доказва, че зад него стои

материално правоотношение между издателя и поемателя, т. е. между длъжника и кредитора. При въведени твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, това правоотношение подлежи на изследване в процеса (арг. т. 17 от Тълкувателно решение 4 от 2013 по т. д. 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС). В настоящия случай обаче липсват каквито и да било твърдения и индиции, че е налице такова правоотношение с потребител, нито характера на евентуалното такова правоотношение.

С оглед на това настоящият състав намира, че Софийски районен съд е сезиран в нарушение на чл. 411, ал. 1 от ГПК. Затова производството по делото следва да бъде прекратено. С оглед възникналия спор за подсъдност по смисъла на чл. 122 от ГПК между Районен съд – Добрич и Софийски районен съд, следва да бъде повдигнат спор за подсъдност пред Софийски градски съд, който да определи компетентния съд за произнасяне по подаденото заявление.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по ч. гр.д. № 3900 по описа за 2023 г. на СРС, I ГО, 24-ти състав.

ПОВДИГА пред Софийски градски съд спор за подсъдност между Районен съд – Добрич и Софийски районен съд, който да определи компетентния съд за произнасяне по подаденото заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК, подадено от "б.е.д.к." ООД срещу Д. С. Е..

ИЗПРАЩА делото на Софийски градски съд за решаване на спора.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____